

Jønson: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Pinstrup, om han vil arbejde i sine Organisationer for, at Priserne paa Landmandens Produkter bliver nedsat. Hvis man ønsker Arbejdslønnen nedsat, er der ingen anden Vej at gaa end den at skabe bedre og billigere Livsforhold, og det nytter ikke at staa her og sige, at det er Udlandet, der fastsætter Priserne paa Arbejdernes Livsforhold. Naar de fastsættes af Udlandet, maa man virkelig ogsaa her søge at stille Forholdet saaledes, at vi kan eksistere, naar vi skal arbejde.

Endelig vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke selv var Fader til den Resolution, han omtalte. Saa vidt jeg ved, har han udarbejdet en lignende, som imidlertid ikke har været saa passende som den sidste. Hvis det er Tilfældet, synes jeg, at Betydningen af Resolutionen er meget ringe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det var knap nok, jeg forstod det ærede Medlem Hr. Jønsons Spørgsmaal om Priserne. Mener det ærede Medlem, at jeg skulde fastsætte Priserne for Landbrugsprodukter? Det kan dog ikke være hans Mening. Vi er dog nødt til at holde os til de Priser — andet og mere forlanger vi ikke —, der dikteres os paa det aabne Marked, paa Verdensmarkedet. Det er det, vi forstaa ved Frihandel, og det er de Betragtninger, jeg slutter mig til. Og vil Arbejderne nøjes med at kræve den Betaling for Arbejdet, som det er værd i Forhold til det aabne Markeds Priser her og andetsteds, saa tror jeg meget vel, der derved vil skabes Betingelser for, at den danske Industri blev i højere Grad konkurrencedygtig, end den har været hidtil.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg havde skrevet en Resolution, som jeg havde omtalt. Nej, jeg har ikke skrevet den. Den er fremkommet, som saadanne Resolutioner fremkommer. De Herrer Socialdemokrater er ikke uvidende om, hvordan Resolutioner fremkommer, og heller ikke om, hvordan det gaar til, at en og samme Resolution bliver forelagt til Vedtagelse paa forskellige Møder. Denne Resolution er vedtaget, fordi den er Udtryk for, hvad de paagældende Forsamlinger mener om det forelagte Spørgsmaal. Det er en ren Frihandelsresolution, der svarer ret nær til Resolutioner, der blev vedtaget paa

Landboforeningernes Delegeretmøde for 30 Aar siden i 1892; den Gang Landbruget stod i den vanskeligste Krise, den Gang Nedslaget var kommet, den Gang mange maatte gaa fra deres Ejendomme paa Grund af svigtende Priser paa Landbrugsprodukter. Til Trods for denne Tilstand vedtoges der paa disse Landbo-delegeretmøder en rent frihandelsvenlig Resolution, og Tiden har vist, at den Betragtning, der da anstilledes, var rigtig, og paa Grundlag deraf har det danske Landbrug arbejdet sig frem. Jeg tror, at Industrien kunde arbejde sig frem paa tilsvarende Principper.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Westergaard, som er Ordfører for Venstre, gjorde for lidt siden en Bemærkning til mig, hvori han sagde, at det syntes ikke, som om jeg kendte andre Veje til Arbejdsløshedens Afhjælpning end Beskyttelse. Ja, jeg ved ikke, om Udtrykket Beskyttelse just er det rigtige, men jeg erkender, jeg kender ikke andre Veje til Arbejdsløshedens Afhjælpning end at skaffe de arbejdsløse Arbejde. Det kan man gøre paa forskellige Maader. Det forekommer mig, at den mest nærliggende Maade at gøre det paa er den at sætte de Industrier, der er vokset op herhjemme gennem et halvt Hundrede Aar, i Stand til atter at beskæftige deres Arbejdere med Produktion for det danske Marked, det Marked, der i sin Tid har fremkaldt disse Industrier. Det forekommer mig at være lige ud ad Landevejen, og al anden Tale om, at Arbejderne skal give noget for at faa Lov til at arbejde, forekommer mig at være noget ved Siden af. Den højtærede Minister har ligeledes været inde paa dette og stillede, saa vidt jeg forstod, et Spørgsmaal om, hvorvidt jeg vilde tiltræde, at Arbejdsforholdene bragtes ned paa et lignende Standpunkt, som de var paa i 1914. Arbejdsforholdene er til enhver Tid det, som de to Parter enes eller kæmper sig til Rette om. Arbejdspriser og Arbejdsbetingelser bestemmes herhjemme i det aabne Marked ligesom Priserne for de Landbrugsvarer, det ærede Medlem Hr. Pinstrup taler om; Arbejderne faar saa vist ikke en Øre mere, end de er i Stand til at faa deres Arbejdsgivere til at betale, og den Tilstand kan vel ikke forandres — jeg vil da ikke antage, at den kan forandres — ved, at der her bliver udtalt nogle Ønsker om, at Arbejderne i særlig Grad skulde gøre Indrømmelser med Hensyn til Arbejdsbetin-